

Elektrooievaar

jaargang 39, nummer 5

oktober 2013

HET BESTUUR VERTELT

Voor je ligt alweer de 5^e Elektrooievaar van dit jaar. Voor wat betreft de door MKDH georganiseerde ritten is het motorseizoen weer voorbij. Gelukkig is het weer nog heerlijk en kan er nog volop motor gereden worden zonder als Michelin mannetje gekleed te gaan. Eigenlijk net als vorig jaar, toen de winter ook heelrijke dagen had. Ik kan me herinneren dat ik op 31 december nog een stuk met m'n vriendin ben gaan motorrijden. Helaas met een aandenken van het CJIB.

Deze maand heb ik nog heerlijk van het zachte weer kunnen genieten tijdens een weekje in het oosten van Duitsland. Ik ben daar samen met mijn vriendin gaan rijden. Wel met heel wat pk's minder, één om precies te zijn. We hebben het erg naar ons zin gehad en het paardrijden door de mooie natuur was leuk om te doen. Het waren leuke uitdagende routes steil omhoog en naar beneden, tussen bomen door en de laatste twee ritten mochten we zelfs stukjes galopperen. Echt super! Niet schrikken hoor, wat ik ben zeker niet van plan de motor in te ruilen voor een paard!

Afgelopen weekend is de laatste rit, de pannenkoekenrit, gereden. De rijders hebben heerlijk weer gehad en een mooie route gereden. Bij de rit was ik zelf niet aanwezig, omdat ik mijn kinderen, Rick en Iris, dit weekend bij me had. Ik ben helaas nog steeds niet in staat op twee plekken tegelijk aanwezig te zijn. Wel heb ik 's-avonds samen met mijn kinderen een paar pannenkoeken meegegeten. Het was een hele leuke en gezellige avond in huize Jol met een redelijk grote opkomst. Mijn dochter Iris kon het erg goed vinden met Jan Jol en heeft de oren van zijn hoofd gekletst. Onderweg terug in de auto zei ze: "ik mis hem nu al". Zo schattig! Bij deze wil ik Cees, Astrid en alle pannenkoekenbakkers hartelijk bedanken!

Als het echt winter wordt en de het stalen ros wegens sneeuw en pekkel misschien een kort winterslaapje moet houden hebben we gelukkig een geweldig motorseizoen om op terug te blikken. Ik wil de toercommissie en andere organisatoren bij deze weer hartelijk bedanken voor hun inzet! Er zijn dit jaar weer een heleboel activiteiten geweest, met als hoogtepunt het hotelweekend! Dit jaar is er voor het eerst sinds jaren tijdens dit weekend geen enkel ongeluk gebeurd! Han heeft helaas tijdens de laatste opstaprit wel een ongeluk gehad. Han, ik wil je bij deze veel sterkte wensen met het herstel en hoop je snel weer op de motor te zien!

Onze Astrid heeft even geleden aangegeven haar rol als voorzitter neer te willen leggen. Erg jammer, want ze is echt een geweldig goede voorzitster en een erg fijn persoon om in het bestuur te hebben. Afgelopen bestuursvergadering heb ik aangeboden het stokje van haar over te nemen. Armin wil de rol van secretaris dan van mij overnemen. Jullie hebben nu vast de mogelijkheid om erover na te denken en kunnen hierover stemmen tijdens de volgende ALV.

Het bestuur heeft besloten wat meer aandacht aan onze sponsors te schenken in het Klubblad. We willen over alle sponsors een stukje schrijven en publiceren. Willem heeft dit geïnitieerd door zijn bezoekverslag over Bolman motoren juni 2012, Elektrooievaar 4 van 2012. Verderop in dit nummer staat mijn bijdrage. Ik heb een interview gehouden met KMS en onze nieuwe sponsor Moto Corsaro.

Verder wil ik jullie verzoeken om je contributie voor 2014 á € 27,50 voor het eind van december over te maken op girorekening 3532623 tnv MOTOR KLUB DEN HAAG EO. Wanbetalers kunnen een bezoekje van onze deurwaarder verwachten.

Hopelijk tot ziens op de Klubnas!

Edwin

Interview KMS Motoren en Moto Corsaro

Vandaag ben ik op bezoek gegaan bij KMS en Moto Corsaro, beide gevestigd op dezelfde locatie in Poeldijk. De motorzaak ziet eruit zoals een motorzaak eruit hoort te zien. De parkeerplaats staat vol met motoren. Er staan 2 heftafels een hoop gereedschap en onderdelen enigszins netjes verspreid over de zaak. Er hangen een hoop leuke bordjes en een paar schaars geklede dames aan de muur. Hier werd ik hartelijk ontvangen door Marko en Frank. Na door Frank voorzien te zijn van koffie ontstaat er een leuk gesprek. De heren hebben beide veel humor en de scherpe opmerkingen vliegen over en weer. Ook in de zaak zelf komt de humor naar voren. Zo laat een bordje weten dat de heren van 8 tot 12 en 13 tot 17 uur pauze hebben, wordt bij de tarieven vermeld dat het tarief omhoog gaat als je mee wilt kijken en helemaal als je daarbij ook advies geeft!

Onderhoud vindt Marko het leukste om te doen. Verkoop moet je voor in de wieg gelegd zijn; “zo’n type als Frank die er goed uit ziet in pak ;)” Op de vraag van mij of Frank plannen heeft om ook verkoop op te gaan pakken antwoordt hij dat er geen ruimte is voor een eventuele showroom in het

pand. Onderhoud verdient ook beter dan motor verkoop. Veel mensen kopen tegenwoordig via Marktplaats.

Frank heeft 12 jaar bij Motor Mercuur gewerkt en daarvoor 20 jaar auto onderhoud gedaan. Op een gegeven moment was hij auto's zat en heeft hij bij Mercuur gesolliciteerd. Mercuur was toen net Triumph dealer geworden. Later kwam hier het Ducati-dealerschap erbij.

Mercuur is overgenomen door Arie Molenaar. Die wilde geen Triumph meer aanbieden. Op een gegeven moment werd er een groot pand op Ypenburg geopend. Helaas is Mercuur door de recessie failliet gegaan.

Frank had al geregeld contact met Marko, ze maakten gebruik van zijn testbank. Frank vroeg Marko of hij geen baan voor hem had. Marko die geen personeel meer wil gaf aan dat hij wel een extra werkplek heeft. En zo is Frank voor zichzelf begonnen! Vanaf april dit jaar richt hij zich voornamelijk op het onderhoud van Ducati's.

Afgelopen weekend heeft Frank nog een 4 uren race gereden op Francorchamps op een Laverda 750, die opgeboord is naar 900cc. Volgende week is hij in België voor een ander classic evenement. Hij vindt het jammer dat er nog maar zo weinig Classic evenementen over zijn. Het leuke aan rijden op het Franse parcours zijn de Franse fans die het leuk vinden dat je op een Laverda rijdt. Beide heren hebben het motorracen in het bloed zitten. Marko heeft van 1995 tot 2004 Supermono geracet.

Marko is in '86 begonnen met KMS. Eerst deed hij ook verkoop van motoren, maar zoals eerder aangegeven is hij geen verkoper. Hij houdt ervan met zijn handen te werken. Marko is in Scheveningen begonnen. Marko werkte voor Motor Houtrust. Motor Houtrust had ruimte over en wilde graag samenwerken met betrouwbare mensen. Onder de naam Guis motoren (zo heette de eigenaar van Motor Houtrust) is Marko zich gaan richten op alles behalve BMW. Na drie jaar heeft Marko Guis motoren overgenomen.

Na de overname is Marko onder zijn eigen naam KMS verder gegaan. Hij verhuisde met de zaak naar het oude pand van motor Houtrust. en KMS werd groter en groter. Met als gevolg dat er ook personeel in dienst kwam. Dit beviel hem niet goed, "ik ben geen baas, ik verwacht veel eigen verantwoordelijkheid van mensen", aldus Marko. Zoals gezegd is verkopen niet zijn passie. Het onderhandelen over inruil of dat iemand zegt ik neem de motor, maar dan wil ik wel die helm erbij, wijzend op een helm van € 600,- is niet Marko's favoriete bezigheid. Het werken met de testbank vind hij veel leuker!

Het pand waar hij zat had hij een huurcontract tot 2008. Helaas werd er in 2002 ingebroken. Waarna de verzekering eiste dat er flink verbouwd ging worden om verzekerd te blijven. Dit werd een te grote investering en Marko verhuisde vervolgens naar de huidige locatie in Poeldijk. Hier werkt hij zelf en kan zich helemaal op de techniek richten. Bijna iedereen van zijn trouwe klantenkring is klant gebleven.

“De zaak loopt goed zo en ik heb het erg naar mijn zin”. Het loopt lekker zo! Nu kan ik eerst aan de klant denken en dan pas aan geld. Hierdoor krijg je een goede naam en dat is erg belangrijk. Dit wordt beaamd door Theo, een klant van Marko die mee staat te luisteren.

Marko rijdt ook zijspan. Hij heeft een BMW R 75 span uit 1943. Verder heeft hij ook een R90S uit 1974. Vorig jaar is hij met het zijspan naar Oostenrijk geweest en binnenkort gaat hij hiermee naar Zuid Engeland, samen met zijn zoontje van 9. Leuk detail is dat Marko met het zijspan Victoria Koblenko rondgereden heeft. Hij is te bewonderen op legermotoren.nl. Marko heeft ook een dochter van 14. Zij is een echt meisje / meisje / paardenmeisje en motorrijden en kamperen is niets voor haar. Marko “Ik werk, rij motor en heb het naar m’n zin!”

De testbank is laatst ge-update. De allernieuwste modellen staan er nu in, zelfs modellen die nog moeten komen! Binnenkort kan ook het rendement van elektrische motoren gemeten worden. “Als het zover is stop ik met motorrijden!” zegt Marko. “Ondertussen hebben ze wel aardig wat vermogen.” De motoren waar Marko aan sleutelt zijn meestal wat ouder. Mensen kopen een motor bij een Dealer en blijven daar dan vanwege de garantie, die meestal 2 jaar

loopt. Daarna blijven ze ook nog even hangen. Ik loop meestal zo'n 5 jaar achter op het aanbod.

De vrouw van Frank is ook motorgek. 's-Zondags gaan ze vaak samen weg met de motor. Ze hebben beiden een Ducati Monster 1100. Verder hebben ze een Pegaso, die meegaat in de bus naar Frankrijk. In het najaar gaan ze vaak naar de Ardennen. Zaterdag heen, zondag daar rijden en maandag weer terug.

Ik heb nog met een paar klanten van Marko en Frank gesproken. Theo, één van de klanten, vindt het voordeel aan de motor bij Frank en Marko brengen dat het ervaren monteurs zijn. Als je bij een dealer komt zijn het vaak leerling monteurs die aan je motor werken, terwijl je het tarief betaalt dat bij een ervaren monteur hoort.

Bijdrage van Edwin Eijpe.

Vakantie Zuid Frankrijk. Voor herhaling vatbaar of????

Op zondag 25 augustus vertrekken Lappie, Cees en ik voor onze vakantie. Ons eerste doel is Grosslittgen in Duitsland. We overnachten daar bij Mandy en Grethus. We hebben wat regen onderweg. Om 15.30 uur komen we aan, we hebben dus lekker wat tijd om bij te kletsen. Mandy en Grethus hebben het prima voor elkaar. Als je tijd en zin hebt zeker een keer een weekendje bij ze boeken. In het dorp gegeten, vanzelfsprekend: schnitzels.

Lappie wil graag via het Zwarte Woud, dus gaan we maandagochtend die kant op. Weer wat regen onderweg. Hotel gevonden in Hausach. Lappie helemaal weg van de douche waar je in en uit kon lopen.

Dinsdag dan richting de Alpen. Was toch iets verder dan gedacht en het weer speelde niet mee in de middag. Moe en nat Hotel du pont de La Roche gevonden in Morteau. De keuken was prima, echte verwennerij. Met zijn drieën op een kamer, ging prima met oordoppen in.

Woensdag op de kamer ontbeten. We gaan nu echt naar de Alpen. Het blijft droog, dus dat geeft de burger moed. Geen tentje te vinden voor een kop koffie, dus dan maar stoppen bij de Mac. Weer verder en dan gaat het mis. Op een mooie, bochtige weg wil de kleine BMW niet meer. Hij verliest alle benzine en doet niets meer. Gelukkig kan ik stoppen bij een kleine inham aan de weg, een behoorlijk gevaarlijke plek. Martin en Cees rijden achter me en roken al benzine, maar wisten niet waar dat van was, van mij dus! Cees haalt de buddy eraf en wat blijkt, de benzineslang is losgeschoten. De mannen gaan op mijn motor en de XJR van Cees terug naar het laatste dorp. Gelukkig gaat de weg naar beneden want mijn motor doet niets meer. Even later komen ze mij en de motor van Lappie ophalen. Ze hebben een veiliger plek gevonden. Vanaf daar gaat Lappie naar een benzinstation om benzine voor mij te halen en

BANDEN
ALLE TOPMERKEN GOEDKOOP GEPRIJSD!
in- en verkoop van gebruikte banden...

- accu's
- APK keuringsstation
- balanceren
- schokbrekers
- uitlijnen
- ook motorbanden

ERKENDE
VACO

ZONNEVELD / BANDEN BV
Tel. 0174-221331
A.P.K. keuring van uw auto
voor leden 35,- Euro incl. B.T.W

DE MERKEN :
MICHELIN GOODYEAR FULDA
Continental VIKING UNIROYAL
VEDESTEIN BRIDGESTONE VARTA
PIRELLI MONROE Firestone
Gislaved DUNLOP BFGoodrich

's-Gravenzandseweg 50 2291 PE Wateringen
Openingstijden: dagelijks 08.00 - 17.30
zaterdag gesloten

Cees repareert de benzineslang. Lappie terug, benzine in de tank en gaan met de baby-BMW. Ons eindpunt Flumet wordt vandaag niet gehaald. We vinden een hotel in Franchy, echt op zijn Frans, met douche en WC op de gang. Ook nu weer een driepersoonskamer. We gaan nog wennen aan het gesnurk van Lappie. In het dorp gegeten en het is een verrassingsdiner geworden. We snapten het menu niet, maar het werd paté met brood en sla als voorgerecht, worstjes met gebakken

aardappel als hoofdgerecht en geitenkaas als dessert. Het smaakt veel lekkerder dan het klinkt. Na het eten is er niet veel te beleven in het dorp, dus dan maar de route voor morgen uitzetten. Onderweg hebben nog een heel stuk achter een konvooi exceptioneel moeten rijden. Knap om te zien hoe die chauffeurs met die enorm grote bakken door de kleine dorpjes laveren. Leuk om eens mee te maken, moet echter niet te lang duren.

Donderdag weer op de kamer ontbeten. Motoren opgepakt en de BMW start met moeite, maar ja, hij doet het. Op naar Annecy. Vandaar in Ugines de route des Grandes Alpes opgepakt. In Albertville getankt en ja hoor, de BMW wil niets meer. Cees naar de bouwmarkt. Hij heeft nu een stekker aan de BMW en de XJR gemaakt zodat de laatste de eerste kan helpen met starten. Meteen wat gegeten en weer op pad richting Bourg Saint Maurice. Vandaar de D902 van Val d'Isère. Onderweg de Col de l'Iseran meegepakt. Hier een déjà vu gevoel. Dit heb ik al eerder gereden. Vast in een vorig leven tijdens een van de vakanties met Marian en Nico Piket. Na de col stoppen we in Langlevillard en vinden een hotel. Je raadt het al, weer een kamer voor 3 personen. Nu wel met douche en toilet op de kamer. Snel douchen en dan het dorp verkennen. Het is stralend mooi weer, dus genieten.

Vanochtend wil de BMW helemaal niet meer starten, dus dat wordt aanduwen. Gelukkig lukt dat redelijk makkelijk. We blijven nu op de D902, de Route des Grandes Alpes. We rijden achtereenvolgens de Col du Telegraphe, de Col du Galibier, de Col du Lauteret en de Col du Vars. Tussen de cols door, in Briançon, hebben we een nieuwe accu voor de BMW gekocht en geplaatst. Hij start nu tenminste weer, hopelijk blijft dat een tijdje zo. Volgens Cees is de spanningsregelaar het probleem. Nog een dag en dan zijn we bij het adres waar we een week blijven, dan heeft Cees alle tijd om te kijken wat het probleem nu echt is.

In Barcelonnette vinden we een hotel, twee kamers met een tussendeur, vannacht dus geen bomen die worden omgezaagd. Onderweg komen we een motor met zijspan en een caravan erachter tegen. De Col du Telegraphe was heel druk met

GOEDHART
MOTOREN

wielrenners. Eén ging met 70 km per uur de berg af, en dat op dunne bandjes. Een groot hart.

Zaterdagochtend, we gaan op weg naar ons huisje in Aubignan. Rechtstreeks is dat 289 km., maar we willen nog wel een col meepakken. We vertrekken uit Barcelonnette en komen al meteen bij de Col de la Cayolle. Een slecht wegdek met veel kuilen en gaten. Dit is het laatste weekend dat hij open is, vanaf maandag wordt er aan de weg gewerkt. 27 km. naar de top en

dan de afdaling en vervolgens de Col de Toutes Aures. In een klein plaatsje, helaas de naam vergeten, wilde Lappie wat eten. Het was 12 uur, dus de plat du jour leek ons wel wat. Voorgerecht voor de heren plaatselijke vleeswaren met brood en voor mij meloen met port en ham. Vervolgens hadden de heren een vleesspies met gegratineerde aardappels en voor mij was er gegrilde dorade (vis) met gebakken aardappels en

sla. Tot slot nog een dessert. Helaas weer op de motor, een dutje was beter geweest. Via binnenwegen en lekker veel bochten bereiken we om 17.30 uur ons huisje. Onderweg hebben we er gelukkig aan gedacht om boodschappen te doen zodat we 's-avonds wat te eten en te drinken hebben. Na zo'n overvloedige lunch is een diner niet echt nodig. Dus een klein hapje volstaat.

Zondag wordt een echte rustdag. Op ons gemakje opgestaan. Na het ontbijt eerst naar de plaatselijke supermarkt, die tot 12.30 uur open is. Eten voor de lunch en diner gehaald en de tijd verder doorgebracht met lezen, internetten en luieren.

Maandag wordt het toch wel tijd om de Mont Ventoux met een bezoek te vereren. Op weg daar naar toe komen we in het dorpje Bedoin. Hier is een grote markt aan de gang waar we eerst maar eens heen gaan. Voor Martin een tegeltje gekocht met een chopper. Na deze leuke, lokale markt op weg naar de berg van de vele winden. Ik zit bij Cees achterop en kan dus mooi Martin filmen tijdens de beklimming. Het is echt een kale berg. Na de afdaling nog een beetje in de buurt rond gereden en weer terug naar ons huisje. Mijn boek is ongelooflijk spannend en ik wil daar graag weer in verder. Morgen gaan we naar de Gorges du Verdon. Vroeg op want het wordt een lange dag. Eerste stop is Moustiers Ste Marie, op 155 km van ons huisje, zo'n 3 uur rijden. Hier begint de route die langs de Gorges du Verdon loopt, weg D952. Deze volgen we tot aan Castellane, 42 schitterende kilometers. Onderweg maken we nog een stop voor een picknick. Om half 3 zijn we bij Castellane. Nu moeten we nog terug naar Aubignan, 193 km, 3.5 uur rijden. Onderweg zijn we nog getuige van een bosbrandje die met een helikopter bestreden wordt.

Na een stop om wat te drinken besluiten we te eten in Beaumes de Venise, 5 kilometer van onze slaappleeds. Een lange dag, maar zeker de moeite waard.

Vandaag weer rustig begonnen, na de lange dag van gisteren. Eerst maar eens naar Carpentras, maar 5 kilometer bij ons vandaan. Een beetje door het stadje gelopen. Toen wilde ik maar eens geld gaan pinnen. De eerste automaat scheen, volgens mij, buiten werking te zijn. Dan, na een

drankje op het plein, een tweede automaat geprobeerd. Hier kon ik maar een klein bedrag pinnen, omdat ik aan mijn limiet zat????

Even later liepen we weer langs de eerste automaat en Cees ging het ook eens proberen. Ook hier weer, volgens ons, een melding dat de automaat het niet deed, dus liepen we door.

Toen riep Lappie ons terug omdat er toch geld uit de automaat kwam. Wat bleek, we hadden het teken dat hij gaf verkeerd geïnterpreteerd. Waar was mijn geld dan gebleven? Daar gaan we nooit meer achter komen. Een dure les, langer bij de automaat blijven wachten om te kijken of je het goed begrepen hebt. Nog wel bij de bank binnen geweest, maar helaas, niemand had zich gemeld met geld dat niet van hem of haar was.

Door naar Avignon. Een hele mooie stad met een onafgemaakte brug. Maar eigenlijk was het veel te warm om door de stad te slenteren. We zijn nog wel bij het paleis van de paus geweest en hebben een beetje door de tuinen gewandeld. Toen weer terug naar ons huisje en bij het genot van een rosé een spannend boek gelezen.

Het is al weer donderdag. Vandaag beginnen we de dag in Orange. Martin wil nog een keer naar een markt omdat hij op de eerste markt een T-shirt heeft gezien en hij heeft er spijt van dat hij dat niet gekocht heeft. Helaas, op deze markt kunnen we het bewuste shirt niet vinden. Vanaf Orange rijden we naar het dorpje Chateauneuf-du-Pape, waar we de ruïne van het chateau bekijken. Volgende stop is Gordes, een plaats die tegen de rotswand is aangebouwd, zoals zo vele in Zuid Frankrijk. Een indrukwekkend gezicht als je aan komt rijden. We wandelen door het dorpje en gaan vervolgens richting huis. Dan maken we nog een stop bij le Village de Bories, een dorpje met huisjes gebouwd voor de jaartelling. Ze bestaan uit gestapelde stenen zonder een cementverbinding. Tot in de 19^e eeuw zijn ze bewoond geweest.

Onze laatste dag in het huisje. We willen een beetje rustig aan doen omdat we morgen richting Monte Carlo gaan. Dat wordt weer een lange dag. In de ochtend gaan we naar het stadje Cavaillon. We wandelen daar een beetje rond en voordat het weer zo ontzettend warm wordt rijden we terug naar Aubignan. Onderweg kopen we een gebraden kip en een pak paella. Vanavond eten we lekker. Ook nemen we een fles Ricard mee. Lappie kent dit niet en wil het graag eens proberen. 's-Middags lekker op ons eigen terras met een drankje, een goed boek en 2 mobiele telefoons. De één zit te Candy Crushen en de ander te what's appen. Dan wordt het erg donker en het begint te onweren. Een heftige regenbui dwingt ons naar binnen. Na een uurtje is het weer droog en wordt het weer warmer. De heren gaan de motoren nog

even inspecteren en ik werk aan dit verslag. Straks gaan we lekker eten met een flesje wijn erbij en de route voor morgen bepalen.

Vandaag verlaten we het huisje in Aubignan. Na een flinke schoonmaakbeurt is het wachten op de dame van de eindinspectie. Ach, we zijn in Frankrijk, die komt dus niet op de afgesproken tijd opdagen. Ik stamp dus maar eens naar de receptie. Daar weten ze nergens van. We kunnen gewoon de sleutel inleveren en dan kunnen we op pad. We rijden weer richting Cavaillon en vervolgens via Draguinan naar Grasse. Daar vinden we een hotel waar we bijna door de dochter des huizes worden omhelsd. Ze is nog heel jong en probeert haar heel erg gebroken Engels op ons uit. We besluiten hier 2 nachten te blijven, dan hebben we morgen alle tijd om naar Monte Carlo te rijden. Om 20.00 uur gaan we een hapje eten. Daar moeten we wel wat tijd voor uittrekken. Om 20.00 uur aan tafel, om 21.30 uur eindelijk

iets te eten. Dan wil Cees alvast het hotel betalen en dan begint de ellende. De afspraak die gemaakt was werd ineens niet meer nagekomen, we moesten i.p.v. het afgesproken bedrag nu bijna het dubbele betalen. Het was te laat om te vertrekken en een ander hotel te zoeken, dus we hebben een compromis gesloten en hebben een kamer gedeeld met zijn drieën. Is dit nu het taalprobleem of worden we pootje gelicht????

Zondagochtend en het regent. We wachten even af of de regen ophoudt, maar daar ziet het voorsnog niet naar uit. Dan maar regenkleding aan en op weg naar Monaco. We rijden een stukje langs de kust en maken kennis met de Middellandse Zee. Hoe dichter we bij Monaco komen hoe droger het wordt. Eenmaal op de plek aangekomen is het droog en schijnt de zon en dan is het meteen weer goed warm. Lappie kan nu eindelijk het circuit een beetje verkennen en we rijden door de beroemde tunnel. Na een toeristenwandeling gaan we terug naar ons “favoriete” hotel. We hebben al voor 2 nachten betaald dus blijven we dan ook maar. We gaan hier echter niet eten, dat gunnen we de beste man niet.

Vandaag begint langzaam de terugreis naar huis. Na eerst een stuk snelweg en zelfs een stukje tolweg (bah), komen we op de leuke binnenwegen. We komen langs Chateau de Portes. In Villefort vinden we een hotel, wederom een driepersoonskamer. Martin zegt al gekscherend dat we nu niets geks gaan meemaken totdat ik de badkamer inga en de deur dicht wil doen. Er is geen deur!! Natuurlijk wel, zegt Martin, maar ik kan hem echt niet vinden. Hij is er dus ook niet. Martin moet dus maar met zijn rug naar de badkamer gaan liggen. Ons hotel is boven een pizzatent, dus we eten vanavond pizza. Nadat de heren de hond van de eigenaar gek gemaakt hebben, hebben we onze kamer opgezocht.

Dinsdagochtend en de zon schijnt. Vandaag verder op de prachtige weg D906. Even naar Hugo en Roy SMS'en dat ze gelijk hebben wat betreft deze weg. We rijden heerlijk de hele dag op de Franse binnenwegen en hebben het prima naar ons zin. De BMW doet het nu weer goed en strubbelt niet meer tegen. In Lapalisse vinden we een mooi hotel, maar is het wel open? Cees en Martin gaan kijken maar komen weer terug, het wordt verbouwd. Maar dan wordt Martin teruggeroepen en blijkt dat we wel een kamer kunnen krijgen. Motoren worden weer achter een hek geparkeerd en nadat we in het dorp gegeten hebben en terugkomen in het hotel blijkt dat we er de enigen zijn. Zelfs de eigenaren zijn er niet. Dus de tent maar goed afgesloten en onze kamers opgezocht. Ja, inderdaad, kamers. Vannacht geen oordoppen in.

Woensdagochtend wil Lappie eerst een stuk terugrijden, want hij heeft een dorpje gezien dat 'La Bruyere' heet. Wij zijn de beroerdsten niet, dus we rijden mee terug naar 'zijn' dorp. Als hij daar uitgebreid gefotografeerd is vervolgen we onze weg naar het noorden van Frankrijk. Maar helaas, dan begint het te regenen, niet echt hard, maar je

wordt er wel flink nat van. Soms is het ook even droog en dan begint heel voorzichtig de zon te schijnen. Maar dat is van korte duur. Vlak voor Bar-le-Duc begint het te hoven. Ik voel de regen zo mijn ``waterdichte``laars inlopen, ja één is wel waterdicht, de andere niet. We denken in

Bar-le-Duc makkelijk een hotel te vinden, maar dat is niet zo. Net even buiten de stad ziet Lappie een Chambre d'Hotes, een Franse Bed and Breakfast. Ja, ze hebben plek voor ons, ondanks dat we er als verzopen katten uitzien. Nadat we ons geïnstalleerd hebben lopen we terug naar het stadje om een restaurant te zoeken. Dat vinden we en, na een heerlijke maaltijd, zoeken we onze kamer weer op. De heren doen zich nog te goed aan een Pastiche en dan is het weer bedtijd.

Vanochtend rijden we eerst naar Verdun. Het weer werkt niet echt mee en eigenlijk hebben we het nu alle drie wel gezien. In Verdun besluiten we dat dit onze laatste dag wordt en we naar huis gaan. De

TomTom op 'huis' gezet en op weg. Volledig alleen op de weg op een volkomen verlaten en overzichtelijke kruising stoppen we niet voor een stopbord, maar rijden meteen de weg op. FOUT, we worden opgewacht door twee agentjes, net uit de luiers en amper van politieacademie, die ons op onze fout wijzen. Er valt niet met ze te onderhandelen, ze zijn onverbiddelijk. We krijgen alle drie een boete van 90 euro. Na onze eerdere ervaring in het hotel laat dit toch een bittere nasmaak over Frankrijk na. Ik weet in ieder geval dat dit de komende jaren niet mijn vakantiebestemming zal worden. Na circa 450 km. zijn we weer in Zeist. We halen een chineesje en daarna begint Lappie nog aan zijn laatste etappe, naar Leiden.

Het zit er weer op. Ondanks een paar minder leuke ervaringen toch een heerlijke vakantie. De heren hebben ongeveer 5000 km gereden en ik heb 4000 km gereden en 1000 km achterop gezeten.

Op naar de volgende, bestemming nog niet bekend.

Bijdrage van Astrid Jol.

De laatste najaars opstaprit van MKDH

Op 6 oktober 2013 was onze laatste opstap rit. Om half tien was het verzamelen op het Malieveld. Toen ik met een overvolle tank aankwam zat er al een hele ploeg mensen, waaronder een aantal voor mij nieuwelingen aan de koffie.

Om precies tien uur gaf onze Fred het sein om te vertrekken voor wat we toen nog niet wisten een heel bijzondere rit. Een rustige rit, waarbij het me wel opviel dat een van de motorrijders meer elleboog van zichzelf in de spiegels zag dan auto's die naast of achter hem reden. Gelukkig waren het welwillende

koekblikkers die maar opzij gingen voor hem om ongelukken te voorkomen.

Na in het mooie Wijk bij Duurstede een heerlijke chocolademelk zonder slagroom te hebben gedronken vertrokken we voor de rit. Fred en ik hadden wegens tijdgebrek en ook het slechte weer geen kans gezien de rit voor te rijden, dus was het voor ons ook een verrassing of de rit zou kloppen. Mijn Garmin ging al gelijk de stress in, omdat de route in Map Source gemaakt was en ik met de Zumo 350 in Basecamp moet werken. Maar goed, ik ga in de winter-maanden een cursus Basecamp volgen bij Waypoint in Moordrecht en dan gaat het vast goed komen. Een mooie rit en noodgedwongen moesten we een keer door rood rijden, omdat we niet gedetecteerd werden door de stoplichten.

GEZOCHT....
een nieuwe motor, een perfecte occasion of goede gebruikte onderdelen?

gevonden!

de complete motorservice
aan de Zonweg 47 - 2516 AK
Den Haag: heeft alles,
repareert alles, verkoopt
alles en levert alles (ook per
snelle postorder) tel 070 - 3836000 fax 3819499

Bolman motoren

Rond een uur of 1 gingen de magen knorren en kwamen we bij het niet door ons geteste restaurant aan. Het viel me al gelijk op dat er een groot bord stond met de boodschap “regels voor de motorrijder”. Dat vond ik al heel vriendelijk en uitnodigend en met een hoop geklooi konden we achter het restaurant parkeren op grind. Ik was een van de eersten die boven aankwamen op het terras waar we werden opgewacht door de eigenaar of ober met een ongelofelijke chagrijnige smoel. Hij begon gelijk te vertellen dat alles wat we bestelden op één rekening zou komen en dat we de tafels en stoelen niet bij elkaar mochten zetten. Na een mislukt charme-offensief door onze eigen Willem met de ober zijn we maar met zijn allen opgestapt. Richard D. gaf wat extra gas met een uitlaat zonder Db-killer, Jan J. ook met zijn Yamaha met als gevolg dat Jan J. zijn gaskabel brak en op de wegenwacht moest wachten om dit te repareren. Als groep besloten toch een ander lunchadres te zoeken een stukje verderop. Dit werd helaas de Mac waarvan ik gezworen had er nooit meer te komen. Ze bleken ook toch wel iets redelijk gezonds in het assortiment te hebben, dus dit maar besteld met 1 kop koffie. Na deze lunch moest er nog een lekke band van Ben gerepareerd worden, waar een mooie lange kruiskop-schroef in zat. Richard van Vliet kwijtte zich vol overgave van deze taak en na een kwartiertje kon ook Ben zijn reis vervolgen.

Na een minuut of twintig op toertocht snelheid gereden te hebben werd ik ingehaald in een bocht door Han op zijn Honda Repsol. Ik schrok daar best van, omdat je dit niet verwacht. Na even in mezelf een paar lelijke woorden gezegd te hebben besloot ik Han hierover bij de eerstvolgende koffiestop erop aan te spreken. Zover kwam het echter niet, want 2 bochten verder ging het gruwelijk mis met weer een inhaalactie. Han verremde zich met de voorrem en ging nog op de dijk over de kop en werd gelanceerd de dijk af. De Honda ging er achteraan, nog twee of drie maal over de kop gaand. Han kwam net voor een gaas hek tot stilstand en bleef roerloos liggen. Het eerste dat er door me heen ging was: einde verhaal.

Ben kon het door deze actie niet meer aan remmen en ging ook de dijk af, gelukkig zonder te vallen, naar beneden. Lappie riep naar mij “112 bellen Jan” en spoedde zich de dijk af om zich over Han te gaan bekommeren.

Binnen twee minuten waren de bewoners die beneden aan de dijk wonen aanwezig met kussens en deken. Ik ondertussen met 112 bellen je krijgt dan iemand aan de lijn die niet in de regio bekend is waarin je je bevindt. Ik vertelde de dame dat er een motorongeval gebeurd was op de dijk bij IJzendoorn, 200 meter nadat we het plaatsnaambordje gepasseerd waren op de

Waalbanddijk. De mededeling gedaan dat het slachtoffer niet aan spreekbaar was. Ze wilde toch een exactere locatie hebben. Ik heb haar toen gevraagd de ambulance alvast op weg te sturen en dat we daarna wel een locatie zouden geven met GPS-positie. Ik heb de GPS locatie van Richard van Vliet gegeven. Deze bleek aan de overkant van het water te liggen. Daar ben je op zo’n moment niet erg blij mee natuurlijk.

Maar gelukkig kwam er een man op een racefiets naar me toe om te vragen wat er gebeurd was en vertelde dat hij ambulancebroeder in deze regio is. Hij vroeg of hij mijn telefoon mocht gebruiken en belde daarmee rechtstreeks naar zijn collega van de onderweg zijnde ambulance met de exacte locatie, een naam van een timmerfabriek. De fietser (ambulancebroeder) is daarna nog bij Han ter plaatse geweest, maar zag al gauw dat Han in goede handen was bij Lappie, Fred en de bewoonster van de boerderij.

Hij kwam nog even aan mij vertellen dat hij in precies dezelfde bocht er op de motor vanaf was gegaan en ook onder aan de dijk lag met gelukkig alleen een deuk in zijn ego. Na korte tijd kwam er toch nog een traumaheli ter plaatse met trauma

arts .Toch wel heel spectaculair om zo'n groot gevaarte te zien landen tussen twee hekken en een dijk..Han is uiteindelijk afgevoerd met de ambulance Fred en Lappie zijn er achteraan gereden naar het ziekenhuis in Tiel. De vriendelijke en behulpzame eigenaar van de boerderij heeft de motor met de tractor

opgehaald en gestald bij hem in de schuur.

Han heeft denk ik ook wel mazzel gehad door zijn goede leren pak (met airbag), maar uit betrouwbare bron heb ik vernomen dat zijn Lidl helm toch zeer nodig aan vervanging toe is. Ook is het wel verstandig om altijd een identiteitsbewijs bij je te hebben. Nu moest dit vast gesteld worden aan de hand van het kenteken, omdat niemand Han's achternaam wist. Verder zou ik Han willen adviseren een andere motor voor het rijden van toertochten aan te schaffen. De Honda Repsol is een prachtige machine om op een circuit te rijden, maar minder geschikt door zijn zithouding om een toertocht te rijden .Ik heb nog wel een Honda VT500 chopper voor weinig te koop, belasting vrij.

Op het prikbord staat dat het vijf keer van de dijk af gaan met een sisser is afgelopen. De ter plaatse zijnde agent met baard vertelde mij dat het ook vijf maal dit jaar wel fataal afliep, waaronder met een collega agent in zijn vrije tijd, die ook nog een fietser meenam.

Han ik wens je beterschap en hoop dat je in het vervolg toch wat beheerster met ons meerijdt, want met Ben had het natuurlijk ook anders kunnen af lopen. Laten we er van doordringen zijn dat de opstapritten bedoeld zijn voor (her)-opstappers en niet om er een wedstrijd van te maken, maar gewoon lekker een toertocht waarbij je kunt genieten van het moois dat Nederland te bieden heeft. Zo moeilijk moet het toch niet zijn om je drie uurtjes gemiddelde rijtijd een beetje in te houden tijdens een rit.

Ik hoop op een mooi en vooral veilig motorseizoen 2014.

Jan Dielissen

OPROEP VAN HET BESTUUR

Stuur een leuke foto van jezelf, liefst met je motor erbij, naar info@mkdenhaag.nl, zodat er van de rubriek “ledenfoto’s” op de website kan worden ververst en er van iedereen een leuke foto kan worden geplaatst!

In deze Elektrooievaar een speciale bijdrage van:

Edwin Eijpe
Astrid Jol
Jan Dielissen

Belangrijke telefoonnummers:

Astrid: 030-6991797
Martin: 071-5223950
Willem: 06-27362825
Jan: 06-29100276
Edwin: 06-22371830

E-mail: info@mkdenhaag.nl
Postadres: Kroostweg-Noord 164
3704 DX Zeist

